

Eremiáš, David. 2016. *Komparace hybridních režimů Maďarska a Československa po druhé světové válce*. Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové, Filozofická fakulta, Katedra politologie. Bakalářská práce. 52 s.

Posudek oponentky práce: Mgr. Pavla Dočekalová, Ph.D.

Charakter a pojetí tématu

David Eremiáš pro svoji závěrečnou práci v bakalářském stupni studia zvolil problematiku hybridních režimů ve střední Evropě po druhé světové válce, konkrétně srovnání maďarského a československého případu. Téma považuji pro takový typ prací za nosné a vhodně zvolené, jako oponentka práce mám však několik komentářů ke způsobu zpracování, které budou níže uvedeny.

Z názvu práce i jejího zadání lze předpokládat, že autor vychází z přesvědčení, že se jednalo v případě Maďarska i Československa o hybridní režimy. Na s. 2 jako jeden z cílů práce ale formuluje otázku, zda je možné režimy označit za hybridní. Dále z názvu vyplývá, že stěžejní pro práci by měla být komparace. Při stanovení cíle práce ale autor uvádí: „*Cílem této práce je charakteristika politických režimů v Československu a v Maďarsku...*“ (s. 2), z čehož lze usuzovat, že v jeho zájmu jsou spíše samotné charakteristiky dvou režimů a nikoli jejich vzájemné srovnání. Samotná práce pak komparaci věnuje jen cca dvě strany a je zařazena až v poslední podkapitole. Vysvětlení cílů práce, formulování výzkumných otázek a osvětlení postupu, který byl zvolen za účelem dosažení cíle, autor mohl věnovat více prostoru a mohl řadu náležitostí upřesnit.

Teoreticko-metodologické zakotvení

Zvoleným teoretickým rámcem je pro autora koncept hybridních režimů L. Gilbertové a P. Mohseniho, což zahrnul i do samotného cíle práce. Vzhledem k rozsahu textu považuji za adekvátní, aby byl využit jeden zvolený přístup, ale chybí mi v úvodu i v práci samotné vysvětlení, proč byl zvolen zrovna tento koncept. Zároveň v práci autor poměrně rozsáhle vysvětluje i přístupy dalších autorů k tématu hybridních režimů, aniž by pak s nimi v textu dále pracoval.

Mezi metodami práce autor slibuje historickou komparaci, ale jak jsem již výše uvedla, v podstatě tak nečiní a provedené srovnání je v práci jen okrajové.

Struktura práce

Struktura práce může být považována za smysluplnou. Autor nejprve dvě kapitoly věnoval vymezení konceptů hybridních režimů. Třetí kapitola se zabývá Československem a popisuje události od roku 1945 do roku 1948, čtvrtá kapitola obdobně toto činí na příkladu Maďarska. Pátá kapitola se věnuje analýze systémů a komparaci.

Je škoda, že autor více nevysvětlil strukturu v úvodu, který je i relativně krátký, a více neodůvodnil pojetí jednotlivých kapitol. Třetí a čtvrtá kapitola postrádají interpretaci ve vztahu ke zvolenému teoretickému rámci, působí hodně popisně a kompilačně. Samotná analýza režimů uvedená v páté kapitole je poměrně stručná, přitom by ale měla tvořit podstatu práce a její stěžejní část.

Práce se zdroji

Práce vychází z rozsáhlého množství zdrojů, ocenit lze využívání cizojazyčné odborné literatury, včetně zdrojů v maďarském jazyce. V úvodu mohl autor vysvětlit stav výzkumu a uvést, jak je téma odbornými zdroji již pokryté a v čem může spočívat přínos jeho práce. Např. Československo je na základě stejného teoretického rámce zpracováno J. Bílkem a L. Luptákem, což je zdroj, který autor i často cituje. Přínos práce tak spočíval právě v oné komparaci s Maďarskem, která je bohužel upozaděná. Místy jsou zbytečně dlouhé pasáže citovány z jednoho zdroje.

Autor na zdroje odkazuje dle zásad citační normy, i když např. u zdroje „Bílek 2015“ nepoznáme, který ze dvou textů kolegy J. Bílka uvedených v seznamu literatury autor vlastně cituje. Za neadekvátní považují využití publikace Lonely Planet. Místy je diskutabilní umístění závorek s odkazem, kdy není zcela zřejmé, co student přejímá od jiných autorů a co je jeho argumentace.

Formální stránka

Předkládaná práce v podstatě splňuje formální pravidla, objevují se ale i některé drobné nedostatky (např. anotace práce je jen přepsáním jejího zadání), to však není nic zásadního pro posuzování kvality předložené práce. Poznámkový aparát je využíván sporadicky, autor jej mohl využít v práci lépe. V práci se objevují interpunkční, typografické, gramatické chyby a stylistické nedostatky (typické je např. zaměňování pomlček a spojovníků, časté chyby ve shodě podmětu s přísudkem apod.). Nejednotné je i přechylování příjmení cizího původu – někdy je autor přechyluje a někdy ne.

Závěr

Ačkoli byly v posudku zmíněné připomínky k pojetí předkládané práce, nic to nemění na tom, že práce odpovídá nárokům kladeným na bakalářský stupeň studia. Autor se dostatečně seznámil s relevantní odbornou literaturou i československým a maďarským poválečným režimem. Zvolil adekvátní teoretický rámec, které ve své práci i využil. Práci tedy k obhajobě doporučuji.

V Hradci Králové 30. května 2016

Pavla Dočekalová

KPOL FF UHK